

**R. P. Sebast. Izquierdo Alcarazensis Soc. Iesv, svpremis
Inquisitionis Senatvs Censoris, Et Olim Complvti SS.
Theologiæ Professoris. Pharvs Scientiarvm**

Izquierdo, Sebastián

Lugduni, 1659

Quæst. 16. Quid sit prædicabile anonymum. Quotuplex, & quale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95620)

plum habemus in homine, qui iuxta communem omnium consensum hæc duo prædicata dumtaxat claudit in suo conceptu. *animal rationale*; & tamen in primo conuenit cum brutis, in secundo cum Angelis, in coniuncto amborum cum neutris, quod est illum nullâ purâ differentiâ nulloque puro genere constare; sed duobus prædicatis spectantibus ad prædicabile mixtum.

284 Tercio solet hîc dubitari. An compositio ex genere, & differentiâ sit realis, vel tantum rationis? Communis sententia eam ponit tantum rationis, contra Scotistas ponentes illam formalem ex naturâ rei. Ego communi sententiæ assentior, si sermo sit de genere, & differentiâ metaphysicis, quia hæc prædicata tantum per rationem distinguuntur (vtrum verò distinctione ex parte obiecti, an ex parte nostrorum actuum se habente, pertinet ad celebrem controuersiam de præcisione formalitatum, de quâ nos *suprà disputat. 13. quæst. 9.*) si verò sermo sit de differentiâ, & genere physicis, dico compositionem ex illis realem esse, sicut distinctio eorum realis est; de quo etiam satis est iam à nobis dictum *quæst. 7.*

285 Quarto dubitatur. Quid sibi velit illud commune effatum ducens originem ex Aristotele *lib. 8. Metaphysicæ, cap. ult. Genus sumitur à materiâ, & differentiâ à formâ.* Respondeo non aliud quidem, quam genus respectu differentiæ se habere, sicut se habet materia respectu formæ. Quemadmodum enim materia ex suo conceptu indifferens est, atque in potentiâ ad constituendas varias essentias per coniunctionem cum variis formis, & per talem determinatam formam ad talem determinatam essentiam actu constituendam determinatur. Ita genus ex suo conceptu indifferens est pariter, & in potentiâ ad constituendas varias essentias per coniunctionem cum variis differentiis, per talemque differentiam determinatam ad talem essentiam determinatam actu constituendam determinatur. Nec aliud voluit Aristot. *loco citato*, vt legenti textum palam erit. Quidquid nonnulli aliter prædictum effatum vsurpent.

286 Quinto denique dubitant hîc nonnulli, an differentia ex conceptu suo semper sit perfectior, quam genus? Alij affirmant, alique negant, vt videre est apud Rub. *suprà q. 6.* Ego verò resolutionem huius dubij in suum locum remitto. Vbi de perfectione formalitatum vniuersè tractandum est.

287 Porro, quæ de differentiâ vniuersali in totâ istâ quæstione diximus, differentia quoque indiuiduali, suâ seruata proportionem, bonâ ex parte conueniunt, facileque ei vnusquisque poterit illa accommodare, si prius bene perspectam habeat doctrinam de indiuiduis, quam dedimus *suprà quæst. 10. 11. & 12.*

QVÆSTIO XVI.

Quid sit prædicabile anonymum? quotuplex?
& quale?

288 Dico, Est prædicabile de multis vt pars essentia eorum communis per alteram partem non contrahibilis, nec contractiua alterius. Per illam particulam prædicabilis de multis conuenit cum alijs prædicabilibus vniuersalibus. Per illam, vt pars essentia eorum communis differt ab specie, & à prædicabilibus accidentalibus. Per reliquam differt à

genere, & differentiâ, & prædicabile mixto.

Esse autem hoc prædicabile propterea à cæteris conditionum possibile ex dictis *q. 7. satis constat*; si enim ex parte subiecti prædicationis ponatur concretum ex essentia aliqua metaphysicâ, & ex duabus proprietatibus eius, de eoque altera tantum talium proprietatum prædicetur, prædicatio erit partis de toto nec contrahibilis per alteram, nec contractiua alterius ad nullumque propterea prædicabile præterquam ad hoc pertinebit, vt dicebamus *ibi.*

Dices. Ille essentia ex parte subiecti posita non potest non includere in suo conceptu aliud prædicatum saltem ex transcendentalibus se, & suis proprietatibus vniuersalibus; ergo prædicatio vnus dictarum proprietatum de subiecto includente dictam essentiam, prædicatio differentia erit, quâ ipsum subiectum, ipsaque essentia ab alijs differant, cum quibus in tali prædicato se vniuersaliori conueniunt. Prædicabile ergo anonymum præter tria essentialia chymericum est. Nego antecedens, primo, quia si essentia metaphysica pro exemplo posita sit conceptus vniuersalissimus omnium, qualis est conceptus entis, nullum poterit prædicatum habere se, & suis proprietatibus superius, vt constat. Quo cessat obiectio. Secundo, quia quæcumque talis essentia sit, cum præcisione ab omni prædicato etiam transcendentali se superiore poterit concipi, vt constabit ex dicendis *infra q. 20.* sicque cæcõpta affectaque, solis duabus suis proprietatibus pro subiecto poni prædicationis alterius earum. Quo iterum cessat obiectio. Sed esto, sume quamvis essentiam logicam ex genere, & differentiâ compositam, planèque proinde includentem prædicatum superius se, iungeque illi proprietatem æqualem ipsi. Si enim de concreto ex his tribus prædices ipsam essentiam logicam tanquam vnicum prædicatum sumptis videlicet eius duabus partibus indiuisum; prædicatio vtriusque huius prædicabilis erit, neque ad aliud spectare poterit, vt si de concreto ex homine, & risibili prædices esse hominem, erit quippe prædicatio partis de toto alteri parti æqualis, atque adeo nec contrahibilem per illam, nec contractiuam eius. Ex quibus satis superque apparet hoc quartum prædicabile anonymum non solum possibile, sed inexcusabile esse.

Iam circa secundam quæstionis partem, eisdem illud diuisionibus diuidendum venit, quibus alia prædicabilia essentialia diuisa sunt, tum generatim *q. 7. tum speciatim q. 13. 14. & 19.* quas non opus est toties repetere. Recognoscantur *ibi.*

Circa tertiam verò quæstionis partem nihil occurrat, quod ad huius prædicabilis intelligentiam sit necessarium adnotare præter dicta iam circa prædicabilia generis, speciei, & differentiæ in præcedentibus quæstionibus, quæ etiam huic prædicabili communia sunt, & quæ generatim de omnibus diximus *q. 7. sæpè citata.*

QVÆSTIO XVII.

Quid sit prædicabile mixtum, quotuplex,
& quale?

Dico. Est prædicabile de multis vt pars essentia eorum communis per aliam partem contrahibilis simul, & contractiua alius. Per particulam prædicabile de multis conuenit hoc prædicabile cum cæteris prædicabilibus vniuersalibus. Per particulam, vt pars essentia eorum communis differt ab